

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Szemere Attila elejtése.

A mindinkább közeledő választás már előre veti árnyékát és nemcsak más-hol, de nálunk is emlegetik a jövő jelöltjeit. Legközelebb a kormány helybeli orgánuma pattantotta ki egyik kormánypárti jelölt nevét a *Lichtenstein* József személyében. S minthogy városunk csak két képviselőt választ, önként értődik, hogy itt Lánczy, Szemere és Lichtenstein közül kell a kormánypártnak választani, következésképp a három közül egynek buknia kell, még az esetben is, ha mindkét kerületben a kormánypárté lesz a győzelem. Legbiztosabban áll természetesen Lichtenstein, a pártelnök, kinek felléptetése Szemere Attila elejtését és biztos bukását jelenti. Mi, őszintén szólva, a magunk részéről is százszor szivesebben látjuk képviselőnek Lichtenstein Józsefet, mint Szemere Attilát, már csak azért is, mert teljes anyagi függetlenségében garanciát látunk arra, hogy nem lesz minden kormányának bármire kapható eszköze.

Szemere Attila pedig rövid, de rovtott politikai multjával át van adva az örök feledésnek. „Keresztelém őt Attilának, hogy legyen a zsarnokok ostora“, írta Szemere Bertalan a naplójába. Sa zsarnokok ostorának szánt fia lón fájának és nemzetének ostora. Ki hitte volna valaha, hogy Szemere Bertalannak a fia rátörjön arra 48-as alkotmányra, melynek szent alapját az apja rakta le? És ő megtette ezt lelkiismeret furdalás nélkül, hisz ő volt, ki az utolsó obstrukció alkalmával azt tanácsolta, hogy tegyenek ideiglenesen a király kezébe minden közhatalmat. Ő volt, ki Bánffy-t arra biztatta, hogy a parlamenti szólás-szabadságot végkép ölje meg; ő volt, ki a sajtószabadság megszorításán Bánffy alatt legjobban mesterkedett. Nagy hibája a magyarnak, hogy a politikai bűnökön könnyen feledi és megbocsátja, ámde Szemere rövid politikai pályafutása alatt olyan kész szolgának s minden zsarnokság olyan veszedelmes vak eszközének bizonyult, hogy őt eltávolí-

tani a közélet mezejéről érdem számba megy. Az ő rövid politikai multját se feledni, se megbocsátani nem lehet. Ha más jelöltet állít helyette a helybeli kormánypárt, küzdünk ellene tisztességgel, *Szemere Attila ellen azonban a végletekig menő elkeseredéssel és elszánt-sággal.* Mert nekünk nem kell Bánffy kreatura, ki alig egy éve is titkon megkísérelte Ragályi Bélával egyesülve a Tisza-Bánffy pártnak megyénkbe való szervezését. Ez a „zsarnokok ostora“nak szánt férfiú rövid idő alatt csak azért nem lett nemzetének igazi ostora, mert nem férközhetett elég közel a hatalomhoz. Az ország összes képviselő-jelöltjei közt neki volt bátorsága először hangoztatni azt, *hogy megválasztása esetén a kvóta emelését megszavazza.* Meg is szavazta hűségesen s megszavazott mindent nemzete anyagi és erkölcsi romlására. Körömszakadtáig védte a Bánffy uralmát s most is ott van a Széll titkos ellenségei között. *A szabadságnak ilyen veszedelmes ellensége miskolczi képviselő nem lehet.* Hiába hivatkozik ő már az avas alján pihenő atyjára, kit tetteivel megtagadott, hisz hangja csak zavarja atyjának álmait, ki, ha visszajárna, mint Petőfi mondja, csont kezével szorítaná össze torkát. Palóczy László városa nem sülyedhet oda, hogy őt a magyar parlamentben továbbra is olyan ember képviselje, mint Szemere Attila. El a Bánffy uralom vak eszközével, már csak azért is, *mert az ő jelöltsége a város nyugalmanak teljes feldúlását jelenti.* Meghalt, nyugodjék békével könnyekre és érdemkoszorukra teljesen méltatlan sirjában!

És hol maradtak azok az ígéretek, melyeket megválasztatása alkalmából tett a választóknak? Kivitte-e, hogy Miskolcz szabad királyi várossá emeltessék? Dehogy! A nagy Szemere kis Attilájának minden más megfordult az eszében, csak éppen ilyen apró-cseprő dolgok nem. Pedig Bánffy alatt, kinek kedvence volt, könnyen kivihette volna.

A másik képviselőnk, *Lánczy* Leó ugy-

látszik, szintén biztosabb kerület után nézeget és a fővárosi lapok szerint a budapesti VII-ik kerületben Mezei Mórral szemben próbál szerencsét. Helyesen teszi, őt sincs okunk siratni, legfőlebb azok a választók sirathatják, kik a honatyáktól megválasztás előtt sok bak-sist várnak. Benne is csak a pénzes, de nem a rátermett képviselőt sirathatja a város, ki éppen úgy nem törődött helybeli érdekekkel, mint a kis Attila.

Ez alkalmából bátrak vagyunk a kormánypártot arra figyelmeztetni, hogy volna egy ember, ki megyét és várost méltán képviselhetne s kinek összes hibája az, hogy lángolóbban szereti hazáját, nemzetét és nagyobb jövőt szánt annak, mint a Szemerék, Lánczyak. Mondanunk sem kell, hogy *Herman* Ottóra, a magyar tudományosság büszkeségére, gondolunk. A Bánffy-féle tatárjárás bűne volt, hogy őt kibuktatta a magyar parlamentből. Nem csoda, hisz Apponyi Albert grófot is kevésben mult, hogy hasonló sors nem érte. Am a magyar parlament olyan büszkeségei, mint Herman Ottó és Beöthy Ákos nem maradhatnak ki a jövő választáson, *anélkül, hogy a kimaradás árnyat ne vessen magára a kormánypártra.* Tudjátok-e, mi teszi igazán nagygyá az embert? A tehetség egyesülése a puritánsággal. Gondoljátok el, milyen kariert csinálhatott volna Herman Ottó, ha felcsap kormánypártinak, de nem tette s nem is tehetett, mert akkor megszűnt volna Herman Ottó lenni. Lett hát szegény ember: „ki e hajlongó, görnyedő időkben meg sem tanulta térdét hajtani s ki sokkal inkább hajtja le a fejét a szegénység kösziklőire, sem mint a függés bársony pamlagára“. Hálátlan, hitvány nemzet az, mely nagyjaiban önmagát nem becsüli. Nézzétek a külföldet. Sues Edét mig élt, mindég Bécs egyik kerülete küldötte az osztrák parlamentbe, pedig ő is ellenzéki volt. Wirchow, a ma is élő nagy német tudós, szintén ellenzéki és a németek nemzeti szégyenének tartanak őt a parlamentből kibuktatni. Csak mi volnánk

Barta Fenyő

női divat és fehérneműek áruháza

Az iskolai idényre leány- és fiú fehérneműekre a legjobb és a legolcsóbb bevásárlási áruház.

Valódi szepességi vásznak- és asztalneműek gyári raktára. Saját készítményű paplanok.

Fiú ingek, igen jó minőség drb	1—	frt	1 drb szepességi abrosz	1:25	frt
12 darab jó zsebkendő	90	kr.	6 " " törülköző	1:55	"
1 drb. Cachmér paplan	2:95	frt	Igen jó flottir törülköző	58	kr.
1 vég 30 róf Szepességi házi vászon	4:50	"	1 vég finom schiffon	5:60	frt
1 " " " " " " " " " "	5:40	"			

MISKOLCZ

Leányfehérneműek mérték szerint is készülnek saját fehérnemű varrodában.
Főület: Széchenyi-u. 96. sz. — Fióközlet: Városháztér 5. sz. (Dunky fényirda alatt.)

a szegyenre teljesen képtelenek? Szeretjük fitogtatni lovagias voltunkat mit adott és mit ad a magyar nemzet Hermannak a miért érte küzd és dolgozik? Kéjelgünk az ő dicsőségében s még csak meg sem tiszteljük önmagunkat azzal, hogy minket egy Herman Ottó képviseljen? Uraim, kormánypárti urak, önök is magyarok s egy-kettő kivételével, kinek szemét a birvágy teljesen megvakította, szintén jó magyarok. Ha ilyeneknek nem hinnők önöket, akkor nem is intéznők azt a kérést önökhöz, hogy a jövő választás alkalmából a *városi jelöltekre nézve lépünk paktumra*. Legyen az önöké egyik kerület s engedjék át önök a másik kerületet *Herman Ottónak*, a magyar-szabadság lánglelkű bajnokának. Mert hát olyan erős alapon áll-e az a mi nemzeti szabadságunk, hogy annak védelmében Hermanokra egyáltalán szükség ne volna? Ha a paktum köztünk létrejön, akkor béke és egyetértés lesz közöttünk. Miért duljuk fel városunk nyugalmát és békéjét a választási harcok visszataszító lármájával és miért rontsuk meg becsületes népünk lelkét a kortespénzekkel? Gondolják meg önök, hogy magyarok és testvérek, nyujtsák most a békejobbot, melyet elfogadni mindég szebb és okosabb dolog volt, mint felidézni az áldatlan testvérháborút.

Egy nyílt kérdés.

A vármegyeház melletti nagy telek 1898. októbertől nem szolgálja többé az igazságügy érdekeit. A rajta levő épületek nagyrészt elbontattak. Még két ház disztelenkedik mindössze rajta: a városház felőli emeletes kalitka és a Palóczy utcára néző régi fogházfelügyelői lak. Ez utóbbi lakatlan. Az emeletes házban pedig a közrendőrök tanyáznak.

Nyílt kérdés: mi lesz ezzel a szép nagy telekkel?

Kétségtelen, hogy e telek mostani állapotában soká nem maradhat. Az is hiba, hogy ezen évet nem használtuk fel kellőleg ezen ügy rendezésére. Minek a késlekedés, minek a habozás, s minek sokáig kétségben lenni a nagy közönségnek egy ilyen fontos kérdésben?

Fel kell tehát vetni a kérdést: mi legyen e telekből?

Praejudikál ugyan e kérdésnek már egy szerződészerű megállapodás, mely azt mondja, hogy e telek köztérre alakítandó. De ezen megállapodástól már tavaly is eltérő nézeteket hallottunk. Ide gondolták egyesek felépíteni a színházat, vagy egy pénzügyi palotát.

Csakhogy ezt a dolgot önállóan semmiképp se lehet eldönteni. Ezt a kérdést komplikálja az a körülmény is, hogy a régi közkórház ez év vége felé meg fog szünni. Ez a telek is átadatik a városnak. Ezen is vannak nagy és értékes épületek. Azonfelül a városháztéri telek igazán széppé csak úgy lehet, ha a megyeház északi szárnyépülete lebontatik, s ha — a mint tervezve van, a főépület meghosszabbításaként egészen a peczeárokig a vármegyeház kiépítetik.

A míg ezen utóbbi nagy kérdés jogérvényesen meg nem oldatik, addig a városnak alig van módjában a felől gondoskodni, hogy az üres telekkel mi legyen. Eladatik-e — vagy rája egyetlen középület emeltetik, vagy pedig piac-térre alakítatik, vagy végre parkot létesítünk rajta.

Nem az a baj, hogy e kérdések még nincsenek megoldva — hanem az, hogy e kérdésekben alig tettek eddig illetékes helyen komolyabb lépéseket. Ugy áll nevezetesen a dolog, hogy e kérdésben többféle hatóságnak kell megnyilatkozni, se e hatóságok mindenképpen másfélék az érdekeik . . . s e hatóságok egyike se igen rendelkezik készpénzzel nagyobb szabásu tervek keresztülviteléhez.

Mindenesetre igen szép dolog volna, ha a vármegye, telkének éjszaki pontjára egy tekintélyes palotát építhetne. De sok mindent el lehetne helyezni. A földszinten lehetnének bolthelyiségek . . . Az emeleti helyiségekbe a megyei közigazgatás központi hivatalai, azonfelül a központi főszolgabírói hivatal, az állami építészeti hivatal, a kir. tanfelügyelőséget, a kulturmérnökséget stb. stb. el lehetne helyezni. — Sőt ha a rendelkezésre álló óriási és értékes telket kellően kihasználni tudná s akarná a vármegye — ezen a helyen emelhető palotában a pénzügyi hivatalokat (pénzügyigazgatóság, adóhivatal, dohánybeváltó felügyelőség) is kényelmesen és czélirányosan el lehetne helyezni.

Az építéshez szükséges pénzt vármegyénknek nem volna nehéz megszereznie s a vállalat azon okból, mert a bérbeadás hosszú időre biztosítva volna, csak haszonnal járna. Városunk is igen sokat nyerne ezen építkezés által, mert kapna egy óriási arányokban kiépített középületet, a mely ezt a városrészt igazán impozánssá tenné, s a város képét mondhatni átalakítana.

Meg kell vallani, hogy a város anyagi érdekeinek szempontjából igen meg kell gondolni azt, hogy ez a városháztéri puszta telek parkká átalakíttassék-e. Ha még csak arról volna szó, hogy a telket áldozza oda e czélra a város, nem kellene a dologgal sokat törődnie. De ezenfelül meggondolandó, hogy ezen nagy hely parkirozása, egyenessé tétele, beültetése óriási összegbe fogna kerülni — és egy modern s a hely előkelőségéhez illő parknál az évi fenntartása is oly áldozatokkal járna, a mely alig áll arányban a város lakóinak teherviselési képességével. . .

Nem arról van szó — hogy nem volna helyes és szép dolog ezt a telket parkká alakítani. . . Igen helyes, igen szép és nem felesleges dolog volna az.

TARCZA.

A leánykérő!

— Vig beszélyke. —

Irta: *Mártoffy Imre*.

— Miklós! — mondá hintaszékében hatradólva kismányai Varjas Tivadar, a gentrik tipikus mintaképe — mikor lesz már a lakodalmad.

— Lakodalmam? Kivel?

— Csekei Gizellával vagy Lenkével, szóval a két testvér közül valamelyikkel.

— Valóban nem értelek!

— Hisz mindig náluk vagy. Az egész város máris eljegyzéséről beszél. Nos, még nem választottál a két testvér közül?

— Honnan tudod te azt, hogy épp ő közülök akarok választani magamnak feleséget? És biztos vagy abban, hogy nem kosaraznak ki?

— Már miért tennék? Mit képzelsz, hisz fiatal, szép vagy, tekintélyes vagyondod van, egy cseppet sem kell aggódnod. Igaz! Melyik is a szebbik?

— Őszintén szólva, Tivadar, ezt nem tudom megmondani. Már hónapok óta járok házukhoz, de még maig se határoztam el maga-

mat. Gizella ragyogó fekete szemeivel és aristokratikus modorával szebb, mint Lenke. Lenke a fiatalabbik, sokkal szerényebb, de házias is. Még se tudok választani. Mindkettő nyájas mosolylyal fogad s valahányszor meglátogatom őket, egyenlő szívélyes szavakkal halmoznak el. Csak reggel kell néha sokáig várakoznom — olykor 11 óráig is — míg Gizella látható lesz.

— Tudod mit, menj el egyszer korán reggel s lepd meg őket. Ilyenkor mindent láthatsz!

— Lehetetlen! Ha kocsim megáll a ház előtt, tudják, hogy én jövök.

— Menj álrühában hozzájuk, például mint hordár.

— Helyes, ezt megkísérlem.

— Csakugyan? Tehát mint hordár mégyszoda? — kérdé Tivadar.

— Így nem volna czélszerű, kitudódnék a csiny, hanem majd kieszelek egy más módot. Holnap reggel meglepem őket.

— Jól van, de közöld velem az eredményt.

Gizella és Lenke egy kis hivatalnok egyetlen gyermekei, ki nem él ugyan valami fényes körülmények közt, de azért mégis nagy házat visz és előkelő társaságokban

fordul meg. Tíz év óta volt özvegy s egyetlen öröme leányaiban tellett, kiket szeretett volna férjhez adni.

Gizella, kinek nagyravágyó eszméi voltak, már rég kiszemelte magának férjül Rajcsányi Miklós dús gazdag földbirtokost, Lenke fiatalabb lévén, az ő igényei nem szárnyaltak oly magasra s a szívében csirázó vonzalmat elnyomni igyekezett. Mindkét testvér figyelmes volt Miklós irányában s testvéri vonzalmat éreztek iránta.

Egy reggelen, jóllehet előtte való napon bálban voltak, a két testvér már fen volt. Gizella ragyogó fekete haja hanyagul lógott le és arcát is majdnem befödé. Piszkos reggeli ruha volt rajta és lábain rongyos harisnyák. Ellenben Lenke tiszta ruhát vett fel, fehér ragyogó gallért s tiszta nagy kötényt. Haja izlésesen volt megfésülve s fonatokba rendezve. Épp a kávésedényeket rakosgatta el.

— Egy öreg ember van itt az ajtó előtt és csinált virágokat árul — jelenté a szobaleány, belépve az ebédlőbe — bebocsássam?

— Nem! mondá Lenke.

— De igen! — kiáltá parancsoló hangon Gizella — küldd csak be!

Néhány perc múlva belépett egy öreg

És ha e célra a szükséges pénz meg volna, vagy ha a polgárság megterhelése nélkül valamely módon ezt a helyet parkká átvarázsolni lehetne — hát igen-igen nagy szolgálatot tennék ezzel városunk szépészeti ügyének. Ha költség nélkül lehetne ezt a kérdést megoldani — ez volna a leghelyesebb megoldás. De nagy összeget erre a célra a város nem áldozhat, budgetjét se terhelheti meg e célból erősebben.

Tehát valami más tervvel kell előállítani. . . Valami olcsó, szép tervvel.

Az is lehetetlennek látszik, hogy ezen a helyen, ha a parkirozás végrehajtatik és a Pecze megmaradhatna mostani csunya mivoltában. A Peczet e helyen legalább a 2 hid közt beboltolni kellene. Ez szinte nem kevés költséget igényel. De azon esetben, ha e tér parkiroztatik, ha a Pecze a most épülőfélben levő izraelita templomig beboltoztatik — a templom is nagy értéket nyerne. nyernének a szomszéd tulajdonosok is — egy kis anyagi áldozatot tehát tőlük is elvárhatna az osztó igazság.

Ám a ki csak teheti s a ki érdeklődik a város jövője, boldogulása iránt, menjen el erre a gyönyörű telekre, nézzen ott szét s gondolkozzék azon, hogy mit lehetne, mit kellene azzal a térrel csinálni . . . a város és lakóinak anyagi erejéhez mérten. Több szem többet lát. Több főben több gondolat van. Egyik eszme szüli a másikat. Gondolkozzunk e felett a tárgy felett mellétekintetek nélkül, pusztán a közérdek, a közjó, városunk jövődjének figyelembe vételével. S hozza kiki nyilvánosságra a saját eszméjét, gondolatát. Meg kell vitatni ezt a dolgot. tanácskoznunk kell e felett, mert nagy érdekről van szó s nagy pénzt kell mozgásba hozni — és pedig olyan pénzt, a mi még meg sincs, a miért esetleg ellenértéket sem kapunk s a mi legjobb esetben is „csak” szépészeti s egészségügyi érdekeket szolgál. . .

Azért irom „csak”, mert a szegény ember, bolond ember, ha nem lóbőr csizmát, hanem lakkecipőt vesz — télviz idején — és mert tudom, hogy a városnak fontosabb és szükségesebb célra, elsőb rendű szükségletek fedezésére is alig van elég pénze s mert tudni szeretném, hogy gondolkoznak a városban e kérdés felett, mint akarja a többség azt megoldani, mit akar arra áldozni, mit kell arra áldozni s van-e pénz erre a célra s honnan, mily módon szerezhető elő a pénz.

Végre is a kérdés egyszerű pénz-kérdés . . . De azt nem szeretném, ha erre a célra olyan pénz fordítatnék, a mit szegény ember sirat meg.

Dr. Németh Imre

Halálra ítélt uralkodók.

— Anarchisták nyomozása. —

Széll Kálmán belügyminiszter szenzációs hírt tartalmazó jegyzéket kapott az olasz kormánytól. Rómában arról értesültek, hogy Amerikából husz anarchista jött Európába azzal a szándékkal, hogy a különböző államokban szétszóródván, gyors és biztos alkalmat keressenek az anarchista szövetség ama tervének végrehajtására, hogy Európának általuk kijelölt uralkodóit mennél előbb meggyilkolják.

Európának „halálra ítélt” uralkodói között van Ferencz József magyar király is, kivüle pedig Vilmos német császár, Viktor Emánuel olasz király és minden nagyobb állam uralkodója.

A végrehajtással megbízott anarchista, mint az olasz kormány a magyar belügyminisztert értesíti, itt vannak már Európában s különösen a római rendőrség nagy titokban és körültekintő óvatossággal sokat pühatolódzott utánuk.

A nyomozások folyamán az a gyanu merült fel, hogy a husz közül négy anarchista itt Magyarországon rejtőzködik. Erről a négy

veszedelmes emberről kapott Széll Kálmán személyleirást az olasz kormánytól. A belügyminiszter e jegyzék vétele után azonnal utasította Magyarország összes főispánjait, hogy megyéjük területén azonnal fogjanak hozzá a nyomozáshoz s amennyiben valamelyiket elfognák, avagy ha gyanuba került egyén jut a rendőrség kezébe, rögtön telegrafálják meg a belügyminiszteriumnak.

Az anarchistákról, akik az olasz kormány szerint Magyarországon vannak, a belügyminiszter a következő személyleirást küldte a főispánoknak:

1. Caprini Emil, 27 éves, szőke, velenzei születésű;

2. Quamarillo János, 32 éves, magas termetű, dadogó beszédű, bielai születésű;

3. Bosso János, 25 éves, portoi születésű; és

4. Grassini Antal, 27 éves, magas termetű, livornoi születésű.

A személyleírás egyelőre csak ennyiből áll, de lehet, hogy a római rendőrség a nyomozat megkönnyítése céljából átengedi a tulajdonában levő esetleg részletesebb személyleírásokat.

Városi és megyei ügyek.

— Póttárgysorozat. Borsodvármegye f. évi szeptember hó 10-én délelőtt 9 órakor tartandó közgyűlési meghívójához póttárgysorozat adatott ki, mely szerint felvették a következő tárgyak: A Somogyi Kálmán nyugdíjaztatásával megüresedett szolgabírói állásnak, valamint azon állásoknak törvényszabta választás utján való betöltése, melyek a jelzett szolgabírói állás betöltése következtében esetleg üresedésbe jönnek. — A gyámpénzeknek az „Országos központi hitelszövetkezet”-nél történő elhelyezése tárgyában. — A vármegye 1900. évi költségvetésére vonatkozólag; a pénztári könvelő lakpénze és az ebadó alapjövödelmének évről-évre tapasztalt apadása folytán előálló és a bevételi elő-

ember. Szegényesen volt öltözve és kopott nagy kabátot viselt. Haja és hosszu szakála egészen őszbe vegyült. Mélyen meghajolt és nagy kosarát az asztalra téve, kinyitá födelet.

— Igen szép virágaim vannak — szolt elváltoztatott reszkető hangon, — megengedik, hogy megmutassam?

Ezzel választ se várva, kivett néhányat és folytató:

— Ez éppen illeni fog aranyos színű hajába, nagyságos kisasszony — mondá Lenke felé nyujtva a szép rózsákat.

— Nővérem akarja látni a virágokat, nem én, — viszonzá Lenke nyugodtan.

Eközben az öreg ember figyelemmel kísérte Lenke minden mozdulatát s látta, hogy a tálcákat letörli, elhordja az asztalon levő evőeszközöket, aztán a szalonba ment, hogy leporolja a székeket, asztalt és függönyöket. Majd elvégezve dolgát, visszajött és Gizella mellé ült, ki a kosár tartalmát szemlélgette.

— Nézd mily csinos e skarlátpiros ágacska, sötétzöld leveleivel! Ugyebár pompásan fog illeni az új selyemruhához.

— De Giza? — mondá Lenke — hisz most nem veheted meg e virágokat!

— Oh igen, az apa adott tegnap egy kis pénzt.

— De azt azért adta, hogy a szabó számláját törleszd — jegyzé meg Lenke.

— Ez a pénz sajátom, tehetek vele a mit akarok, a szabó számlája ráér.

— Oh Gizella, ezt borzasztó volna, ez úgy tűnik fel előttem: mintha jó atyánkat megcsalnád.

— Ostohaság, majd megfizetem a ruha árát, ha férjhez mentem, lesz akkor elég gombostüpenzem.

— Nem szeretnék adóssággal férjhez menni.

Az öreg ember komoly pillantást vetett a két testvérré.

— Kisasszony! — szolt Lenkéhez — e két csokrot nem győzöm eléggé ajánlani s ha nem tetszik most kifizetni, eljöhetek másszor is az áráért.

— Nem, ilyen föltétel mellett nem veszem meg — viszonzá Lenke határozottan.

— De mikor oly kitünően illik kegyed hajához, nézze meg csak a tükörben.

A virág fényes aranyhajába tűzve, valóban jól állt és még jobban emelte bájos arczvonásait.

— Ha az én hajam szőke volna, min-

dig kék virágot hordanék benne — mondá Gizella. Rajcsány Miklós nemrégiben mondta, hogy a nefelejts az ő kedvencz virága.

Lenke mélyen elpirult és a csokrot viszatéve a kosárba, viszonzá:

— Nos Giza, határozd el magadat! Ne tartóztasd fel ezt az embert, hisz az ő ideje drága.

Ezzel széket tolt az öreg ember felé és megkínálta üléssel, mert bizonyosan elfáradt az uton.

— Köszönöm! — mondá a virágkereskedő és helyet foglalt.

— Én a skarlátpiros virágot, e szép kaméliát és a fehér gyöngyvirágot veszem meg! — mondá Gizella.

— De Giza! ennyit nem bírsz megvenni!

— Dehogynem? Rajcsányi Miklós eléggé gazdag, majd kifizeti ő!

Az öreg ember ajkába harapott es szuró pillantást vetett a beszélőre.

— Gondold meg, mit beszélsz, veté közbe Lenke, hátha nem is szeret téged s ha mégis nőül venne, milyen keservesen csalódnél.

— Eh mit! Tudom én, mit cselekszem! Adj kölcsön néhány krajczárt konyhapénzedből.

irányzatban mutatkozó hiány fedezése tárgyában. — A mező-kövesdi kavicsbánya eladása. — Miskolcz város képviselőtestületének azon határozata ellen, melylyel a bérkocsik állóhelyei meghatározottak, több érdekelt részéről beadott felebbezés. — Az 1901. és 1902. évre szóló uti költségvetés megállapítása.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Szeptember 5-én: Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye közgyűlése a felsőbb leányiskola disztermében.

Szeptember 8-án: Műkedvelői előadás a színházban.

Szeptember 10. Borsodvármegye közgyűlése d. e. 9 órakor a megyei székház nagytermében.

Szeptember 16-17-én: A kereskedők III-ik országos kongresszusa.

Szeptember 16-án: Küry Klára és Sziklai Kornél hangversenye a Koronán. — A diósgyőri ág. ev. egyház táncvizigalma a diósgyőri tapolezafürdőben.

Szeptember 27-én: Városi képviselőtestületi közgyűlés d. u. 8 órakor.

Október 1-én: Csóka Sándor színtársulatának bemutató előadása a városi színházban (Sulamith).

Október 13-án: A miskolci iparos ifjusági önképző-, olvasó- és közművelődési-egylet őszi mulatsága a Koronán.

— **Bolgogemlékü Erzsébet királyné**nek lelke üdvéért e hó 10-én lesz az engesztelő szent miseáldozat a miskolci belvárosi róm. kath. plébánia templomban. Ekkor és előtte való vasárnapon, vagyis szeptember 9-én gyűjtés fog eszközöltetni a szent misék alatt az Erzsébet királyné emlékére emelendő fogadalmi templom részére, amely körülményre tisztelettel felhívom a nemes szívet s hazafias érzelmű adakozók becses figyelmét.

Melczér Lászlóné,
bizottsági elnök.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye Tóth Dániel esperes és báró Vay Elemér egyházmegyei gondnok kettős elnöklete alatt ma, azaz szeptember hó 5-én tartja őszi, rendes közgyűlését Miskolczon az ev. ref. felsőbb leányiskola nagytermében.

— Ugy, tehát Lenke vezeti a háztartást! — mondá magában az öreg ur, pedig Gizella nekem azt mondta, hogy ő kezeli a gazdaságot.

— Gizella, suttogá Lenke rémültem, megcsaljam atyámat?

— Hadd el az örökös erkölcs prédikációt.

— Lenke kisasszony! mondá a belépő szobaleány, a mézárósinas van itt.

— Lenke távozott a szobából, de Gizella még folyton virágaival foglalkozott. Az öreg ember e közben jól szemügyre vette őt és látta, mily rendetlen és kuszált a haja, mily mocskos ruha van rajta s az is mily hanyagul simult termetére. Ezután összehasonlítá Lenkével, ki a tisztaság mintaképe volt.

— Még most se határozta el magad? kérdé Lenke, belépve a szobába.

— Nem! Nincs annyi pénzem!

— Én nem adhatok. Az apa sohase juttat annyi pénzt, hogy avval dobálódzam. Most vettem egy bornyufejet, aztán meg nem ülhetek itt melletted, mert a cselédet nem hagyhatom magára, ott kell lennem a főzésnél. Ma puddingot is eszünk és azt nekem kell elkészítenem. Fehér túllfátyolomat is meg fogom vasalni.

— **Athelyezés.** Dr. *Hiersch* Károly kir. tanácsos pénzügyigazgató hasonló minőségben Ungvárra helyeztetett át. Helyére — mint értesülünk — *Kedves* István segesvári kir. pénzügyigazgatót helyezte át a pénzügyminiszter.

— **Halálozás.** *Gánóczy* József, nyug. min. számtanácsost nagy és megrendítő gyász- esettel érte. Forrón szeretett nejét szül. *Rács* Anna urnót e hó 1-én, életének 80-ik, boldog házasságának 59-ik évében elragadta tőle a halál. A városszerte tisztelt és szeretett urnó temetése nagy részvét mellett hétfőn délután ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Gyászhir.** Mélyen megrendítő gyász- esetről értesít bennünket a halál hyób postája. *Bodogh* Tamás emődi ev. ref. lelkész neje szül. *Horváth* Mária e hó 1-én jobblétre szenderült. A ritka hű nő és szerető édes anyja temetése e hó 3-án ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira!

— **Orvosok kongresszusa.** Az országos Orvos-szövetség évi kongresszusát vasárnap tartotta meg Esztergomban. A gyűlésen mintegy 500 orvos jelent meg az ország minden részéből. Városunkból dr. *Katona* József megyei főorvos és dr. *Frank* Miksa járásorvos vettek tevékeny részt a gyűlés tanácskozásában.

— **Eljegyzés.** *Hazaq* László volt miskolci, jelenleg szolnoki kir. törvényszéki aljegyző eljegyezte *Teper* Anna urhölgyet, néhai *Teper* Gyula leányát Miskolczról.

— **Esküvő.** *Husz* Károly törekvő, fiatal iparos f. hó 8-án szombaton esküszik örök hűséget *Barancsek* Boriska kisasszonynak a miskolci ref. új templomban.

— **Lelkesi értekezlet.** A miskolci ev. ref. lelkész-értekezleti-kör a napokban tartotta gyűlését Miskolczon, *Maklár* Károly sajtó-kereszturi lelkész elnöklete alatt. A megejtett tisztújítás szerint elnök lett: *Sólyom* Gyula heő-csabai, jegyző: *Tóth* Béla harsányi lelkész. Tárgyaltattak a többek között ez a kérdés: Van-e szükség ev. ref. egyházunkban különösebb fegyelmi szabályokra? S a felelet ez volt: nincs, mert minden gyülekezetre s minden gyülekezeti tagra egyaránt helyesen alkalmazható szabály nem készíthető, hanem a lelkészek, tanítók s előjárók példás élete, az intés, feddés s dorgálás alkalmazása azok, a me-

— Majd én ilyesmivel törődném. Minek? kaczagá Gizella.

— Minek? Nagyon szép! Lesz még időm arra, hogy kiméljem magam s ki gondolná a lakást, ki hozna mindent rendbe atyánk meglegedésére? Ha férjhez mentem, rád vár e kötelesség! tevé hozzá nevetve Lenke.

— Persze, mintha nem én mennék előbb férjhez! viszonzá Gizella.

Lenke hallgatott.

— Választottam a virágokból, mondá Gizella, az öreg emberhez fordulva.

— Legközelebb leszek oly bátor az áráért eljönni. S nagyon fogok örvendeni, ha állandó vevőim közé sorozhatom nagyságtokat

— Jól van, jöjjön a mikor tetszik! mondá Gizella.

— Az öreg vette kosarát és távozott. A mint hazaért, ledobta magáról a parókát és álszakállt, íróasztalához ült és Csekei Lenkének levelet írt, melyben házassági ajánlatot tesz neki. Másnap megjött a válasz: Lenke boldog „igen”-nel felelt.

Gizella azóta két dolgot nem tud magának megmagyarázni. Az egyik, hogy miért vette el Miklós Lenkét és nem őt? A másik, mi az oka annak, hogy az öreg ember még mai napig se jött el pénzeért?!

lyekkel sikert érhetni el. Megállapított, hogy a köri értekezlet június, a közös július első felében tartandó ezután. Kimondatott, hogy kívánatos volna, ha az egyházmegye lelkészei rövid életrajzukat megírnák s beszolgáltatnak a levéltárba. (6)

— **Egy szegény leány története.** Előkelő családból származott. Atyja főszozolgabíró volt valamikor, a ki még a 70-es évek végével elhalt s azóta magára maradt a szegény leány. Vagyona nem volt, hát varrogatott, kosztosokat tartott és így tengette életét. Így telt el néhány év. A nehéz munkához nem szokott leány csakhamar áldozata lett kenyérkeresetének. Megbetegedett. Dolgozni képtelen lett. Kosztosai elhagyták s most a jó emberek könyörületére volt szorulva. Akadt is néhány jó barát, aki segítette őt, de a betegsége csak nem javult. Ekkor az orvos légváltozást és nyugodt pihenést prescribált. Ugy is tett. Utolsó fillérjével elment *Munkácsra*, ahol egyenesen a kórházba ment. Betegsége most sem javult, hanem ellenkezőleg, napról-napra jobban sorvadt. Végre amit e földön meg nem talált, megtalálta a halálban. Mint halljuk, a munkácsi kórházban meghalt. Ez volt a története *Gombos* Ellának, akit a sors nem kegyelt.

— **Eleven ujság Miskolczon.** *Szávay* Gyulának, az ismert nevű költőnek, a vidéki hírlapirodalom egyik kitünőségének „*Eleven ujság*” című műve szombaton, e hó 8-án kerül színre a miskolci színházban. A darab egyes alakjait városunk szép hölgyei személyesítik, a mi már magába véve is nagy vonzóerőt gyakorol a közönségre. A rendező bizottság eme szenzációs darab mellett *Andreanszky* „*Katonásan*” című egy felvonásos vigjátékát is fölvette a műsorba. Ennek a vigjátéknak a főszerepeit *Kohn* Irén és *Kohn* Janka urhölgyek, *Ixel* Béla, dr. *Flamm* Dezső, *Neuwirt* József és *Neuman* Mór urak játsszák. Az előjelekből ítélve, azt hisszük, hogy a jövő szombaton újonnan átalakított színházunk szűk lesz a közönség befogadására.

— **A nazarénus vallomása.** Pár hónappal ezelőtt Kállai Sándort az egri rendőrség elfogta, mert hamis pénzen akart tuladni. A megejtett vizsgálat szálai Nagyváradra vezettek, honnan a következő érdekes dolgot írják: Szokatlan vallomásnak voltak a fül-tanui a napokban a rendőrség alkalmazottai. Szabó Lajos, egy igénytelen fiatal napszámos teljes szerénységében jelent meg, a ki elmondta, hogy a nazarénus hitre tér s így nem akarja, hogy egy bűn is nyomja lelkét. „Az Ur mindent lát, az Ur előtt nem lehet titok” mondta s mély megilletődéssel vallotta be súlyos bűnét. Egy napon Kállai Sándor favágóval elhatározták, hogy mivel vékony keresetükből megélni nem tudnak, hamis pénzt gyártanak. A két bűntárs a forintos pénz után gipsz másolatot készített és abba ónantimónt öntöttek. A hamis talérokból meglehetősen számban Nagyváradon is került forgalomba, a mikor több panaszt lehetett hallani e miatt. A pénzcserélők megkavva hamis pénzzel, Nagyváradról először Debreczenbe mentek, a hol sikerült a hamis talérokon tuladni, majd *Miskolczra* utaztak, itt azonban majd rajta vesztettek. Szabó Lajos ekkor nagyon megijedt és elvált bűnös társától, a kit a miskolci kellemetlenség nem riasztott vissza, hogy manipulációját tovább ne folytassa és hasonló szándékkal Egerbe utazott, azonban szerencsétlenségére, mert ott rájöttek üzelmére és nyakon csípték. — Szabó Lajos azonban tiszta lelkiismeretére hivatkozva, Kállait okozza, aki őt a bűnös manipulációba belesalta.

— **Népszámlálás Miskolczon.** Az ez évi népszámlálásra megteszik már a szükséges intézkedéseket. A városi hatóság már megkapta az utasításokat. A központi statisztikai hivatal tudvalevőleg évtizedenkint szokta megtartatni a népszámlálást, a legutóbbi népszámlálás 1890-ben volt. Az 1900. évi december 31-ike éjjeli 12 óráig terjedő időt

veszik alapul. A statisztikai hivatal mostanában fogott hozzá az elmunkálatokhoz, még pedig nagy apparátussal, amenyiben egy külön ügyosztály a szükséges szaporított létszámmal serényen dolgozik a nagy munka előkészítésén. Az ügyosztály helyiségei egy külön, a sta isztikai palota udvarán e czélra épített emeletes épületben vannak. Eddigél már megállapították a különböző adatokat felölél kérdőívek szövegét, melyeket a nyomtatás után rögtön szét fognak küldeni.

— **Tanév kezdetén.** Miskolcz városa lassanként visszakapja rendes formáját. A fő-utcán eleven diáksereg nyüzsg s élénken disputálnak. Vidáman tárgyalják a szüneti felejtethetetlen eseményeit s elborult arcczal a tanév beláthatatlan esélyeit. Hogy sikerül a pótvizsga? Ki lesz az osztályfőnök? Kik a tanárok? Milyen könyvek keletnek? stb. — mind olyan kérdések, melyek minden kínai bouyodalomnál jobban érdeklik a diáknépet. Aztán újra, meg újra visszatérnek a vakáció aranyos napjaira s végül mind-egyik fájdalmasan sóhajt fel: Hosszabb lesz ennél egy hét — az iskolai évből! És eltűnődnek a földi dolgok vizátságán. Szidják a minisztert, hogy miért nem inkább két hónap a tanulási idő és tíz hónap a — vakáció. A szülők telt erszényvel hozták be elszontyolódott csemetéiket s ezer gonddal és üres zsebbel térnek haza. Hiába, a tudományt nem adják ingyen! Még kevésbé tanulás nélkül. A vége pedig az, hogy mikor a rossz diák év végén haza állit az ismeretes csikókkal — a tanárt okozza, a ki, — s ez igen természetes — igazságtalanul buktatta el. A szegény szülők megint csak busulnak s tapogatóznak az erszényüket.

— **Kerékpárverseny.** A mező kövesdi kerékpár-sport kedvelők f. évi augusztus hó 29 én d. u. 5 óraker távversenyt rendeztek. A jury ekként alakult meg: Czelbiró: Hosszszufalussy Dezső, bírálók: Harangi Sárdorné, Harangi Irénke, Hosszszufalusi Katóka, Morvay László, Prágai Elemér, Szabó Károly, Kiss Péter, Morvay István és Holló József. A verseny, ámbár az idő igen szeles volt, még is nagy közönség részvétele mellett tartott meg a budapest-duklaiai utvonalon. Távolság 10 kilométerben állapított meg. A verseny a következő eredménnyel végződött: Elsőnek beérkezett: Ruttkay Béla gymn. tanuló, a losonczyi és a magyar kerékpár szövetség tagja, a ki már e versenyben is használt „Puchrad“ gépen több díjat is nyert. Időtartam 17 $\frac{1}{2}$ perc. Másodiknak 19 perc alatt Rottman Lajos magánhivatalnok érkezett be.

— **Őszi mulatság.** A miskolczyi iparosifjusági önképző, olvasó és közművelődési egyesület október hó 13 án tartja szokásos őszi mulatságát a Korona-szálló nagytermében. A nagyszámu rendezőség élén Pollatssek Arnold egyleti elnök, Timcsina Imre rendezőbizottsági elnök áll s buzgólkodik a mulatság sikere érdekében. A tiszta jövedelem az egyesület kebelében létesült *dalárda* alapítókéje javára fordítatik.

— **Táncmulatság.** A diósgyőri ág. hitv. ev. hitközség szeptember 16-án, vasárnap a diósgyőri tapolcza-fürdőben táncmulatságot rendez. A tiszta jövedelem a templom-alaphoz csatoltatik. Kezdeté délután 5 óraker. Belépti-díj tetszés szerint.

— **Egy rejtélyes ember.** A napokban egy gyanus külsejű csavargót fogott el a rendőrség, a ki *Biliárdt* Arthur 25 éves nőtlen cipész segédnek mondta magát. Allitólág Genfből jött és Galicziába vette útját és csak francziául beszél. Kezei azonban sokkal finomabbak, semhogy arra lehessen következtetni, hogy tényleg cipész. Cipőt is adtak neki, hogy javítsa ki, de ő kijelentette, hogy ő nem dolgozik, akár hiszik cipész voltát, akár nem. Most aztán kutatják a rejtélyes ember kilétét, mert nem lehetetlen, hogy valami veszedelmes gonosztevővel, anarkistával vagy szélhámmal van dolguk.

— **Táncvizsga.** Révész Imre jőnevű táncztanító szombat, szeptember hó 1-én tartotta táncvizsgáját a diósgyőri vasgyári kaszinó nagytermében, mely alkalommal a jelen volt szülők s nagyszámu vendégek igen elismerőleg nyilatkoztak Révész táncztanításáról.

— **Balthazár varázsszínháza.** Ritkán volt alkalmunk oly nagy közönséget látni a „Korona“ díszes nagytermében, mint szombaton és vasárnap este *Balthazár* Alajos bűvész előadásán. Műsorán csupa érdekes és csodálatos mutatvány szerepelt s titokzatos mesterségével bűmulatba ejtette a közönséget, mely szünni nem akaró tapssal tüntette ki a jeles művészt. Különösen kiemelendő gazdag műsorából az eleven rózsa-fák növesztése, melyeknek illatos virágaival a hölgyközönségnek kedveskedett, továbbá a szellem kabinet. Mint elsőrangú hasbeszélő, bábuival bűmulatos dolgokat mivel. Nem utolsó érdeme Balthazár mesternek, hogy anyanyelvét nem feledve el, produkcióit magyar nyelven kíséri.

— **Ének a biczikiról.** Szabályrendelet van a kerékpározókra vonatkozólag több az elégnél, annál kevesebb a ki megtartja azokat. Nem volna szabad a gyors kerékpározás, a versenyzés a város utcáin, de azért lépten-nyomon látunk kerékpározókat, a kik valóban „örült közsörüs“ módra karikáznak az utcákon végig-hosszig s ha kettő összekerül, kész a verseny: hajrá! Ha azután valaki a gép alá kerül, az ő dolga. Az övé csupán, mert a kerékpározó gyorsan tovatűnik, mint a kő, a rendőr pedig — ha ugyan van a közelben — nyugodtan diskurál az anyjával, hugával, menyével, ányával, sógorával, komájával, vagy ki tudja kivel; — vagy pedig kényelmesen ásitgat valamelyik kapu alatt. Minek is szaladna az „örült közsörüs“ után, mikor biztosan tudja, hogy ugy se éri utól. Tegnap reggel is kerékpár alá jutott egy inasgyerek; fürgeségének köszönheti, hogy csak a lábán hajtattott át az illető. Rendőr? . . . Az nem volt se közel, se távol.

— **Árverés.** Ezenel közlirre tétetik, miszerint az üzletszabályzat 70.-a értelmében elárusítandó kézbesíthetlen és fölös árúk nyilvános elárverezése a Miskolcz gömőri pályaudvar állomáson levő teheráru raktárban 1900. évi szeptember hó 27-én délelőtt 9 óraker tartatik meg, mely árverezésre a t.-cz. közönség ezenel meghivatik.

Az állomásfőnök.

— **Árverés a vasutnál.** A vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m. bőröndök, táskák, kalapok, botok, napernyők és esernyők a tiszavidéki pályaudvar állomáson levő raktárhelyiségben f. hó 21-én délelőtt 9 óraker elfognak árvereztetni.

Az állomási főnök.

— **Kettő közül ki a bolond?** Nagy port vert fel ez év tavaszán a Sajó-Hídvégen lakó *Petróczi* Ferencz 27 éves legény esete. Ugyanis ekkor S.-Hídvégen tűz volt. A tűz keletkezését *Petróczi* Ferencz „gyenge elméjű“ legényre fogták. A vizsgálatok folyamán *Petróczi* a kir. ügyészség szabadon bocsátotta. A községi bíró, a ki *Petróczi* szülei ellenlábán áll, jelentést tett az ifju *Petróczi* ról, hogy közveszélyes bolond. A fiut fel is vitték Pestre, de a megfigyelő osztályba két hét elteltével, mint a gyenge elméjű, de nem veszélyes hazabocsátották. Azóta az egész nyár folyamán kapált, kaszált, aratott a szegény *Petróczi*, anélkül, hogy valakinek ártott volna valamit. A bíró uramnak furdosta az oldaiát, hogy az ő akarata füstbe ment: hogy, hogy nem, ismét jelentést tett és kivitte, hogy e napokban, mikor a szegény *Petróczi* csépel, két esendőr a szérűről elvitte s mint közveszélyes bolondot Budapestre szállították. Persze a fiu szülei is megtették a szükséges lépéseket és minden valószínűség szerint, rövid idő mulva ismét Sajó-Hídvégen fog az ifju *Petróczi* Ferencz a főbíró ural farakas szemét nézni.

x **Barta Jenő** főközletéből kiköltözött **Városház-tér 5.** (Dunky fényképész ház) és így a t. vásárló közönségnek igen jó alkalma van az **olcsó és jó bevásárlásra**, hol csakis a **legjobb minőségű** és a **legújabb árúk** kerülnek forgalomba, tessék sietni a vásárlással, mert már nem sokáig tart ezen alkalmi eladás. 2-4

x **Egy évi önkénteseknek** teljesen szabályzat szerinti **egyenruhákat** legelegánsabb kivitelben, jutányos árak mellett készít és egész felszereléseket szállit **Steinfeld** és **Fischer** szabó cég Miskolczon. 2-3

x **Rosenberg Gyula** vászon és **fehértanú üzletében (Szinház-épület)** **legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árakon kapható mindennemű fiú- és leánygyermek kész fehértanúkat.**

x **A ki jól és olcsón** akar fehértanúkat vásárolni, az forduljon bizalommal **Braunfeld Sándor** divatkereskedőhöz (Szechenyi utca 96.) ki egy **megszűnt fehértanú-gyár** összes készletét megvásárolta, s míg az óriási készlet tart, rendkívüli jutányos árakon beszerezhetők.

Szinház, művészet.

Szinházi jelentés.

Csóka Sándor, színházunk igazgatója a következő szini jelentést adta ki:

„Elsőleges színházi jelentés. Nagyérdemű közönség! A legmélyebb tisztelettel van szerencsém Miskolcz város és vidéke n. é. műpártoló közönségét értesíteni, miszerint a miskolczyi állandó színházban, az itteni szingyi bizottság ellenőrzése mellett szervezett s teljes számban meglevő elsőrendű dráma-, népszínmű-, opera- és operette-szintársulatossal, a helyben állomásozó 5-ik gyalogezred zenekarával, annyira szeretett és nagyrebecsült körében az 1900—1901. évi téli szinidényt 1900. évi *október hó 1 én* fogom megnyitni. Első bemutató előadásul bérletfolyamban fényes kiállitással, korhű jelmezekkel „*Sulamith, Jeruzsálem leánya*“ keleti opera 4 felvonásban, irta: Goldfaden, zenéjét Davidsohn — kerül színre.

Nagyérdemű műpártoló közönség! Feleslegesek tartom társulatomnak s működésünknek üres ígéretekkel, nagyhangu frázissokkal izetlen reklamot csinálni. Tudom, hogy tölem és elsőrendű társulatomtól azon tisztességes működést elvárják, mely a szindarabok stilszerű előadása, korhű kiállitása s általában a fegyelmezett, tisztességes, szorgalmas munkálkodásban nyilvánul. Ezen jogos várakozásnak megfelelni jövök újból b. körükbe s műsoromban a szinirodalom minden válfajának újabb termékeit fogom tulnyomólag színrehozni. Azon reményben tehát, hogy a műpártoló közönség ezen törekvéseimben támogatni fog, van szerencsém társulatomat, mely a magyar színészet ismertebb s elismert tagjaiból áll, a következőkben bemutatni: Műszaki személyzet: *Csóka* Sándor igazgató. *Vihary* Elemér titkár. *Csiky* László dramai rendező, *Ferenczy* Károly operette rendező. *Müller* Ottó karnagy és operette rendező. *Győre* Alajos gazdasági felügyelő. *Id.* *Kerekes* Kálmán fődisztemester 5 segéddel, *Keresztesy* Sándor szinpadi ügyelő. *Kiss* Pista, népszínmű rendező. *Bekéné* K. *Margit* pénztárosné. *Kádár* György főruhátárnok 2 segéddel. *Zoltán* Józsefné sugó. *Ungvári* Armin szertárnok és szinlaposztó 2 segéddel, *Melega* József szerepkihordó és szolgál. — *Előadó* személyzet: *Nők*: *Abonyi* Aranka naiva és társalgási színésznő. *A. Ragányi* Iza operettesoubrette és népszínmű énekesnő. *Csanády* Lenke kardalosnő és segédszínésznő. *Csiky* Lászlóné kardalosnő és segédszínésznő. *Csongory* Mariska, operette-soubrette primadonna és népszínmű énekesnő. *Csókané* Almássy

Julia, drámai hősnő. Gööz Ilonka, Kállay Hermin, Kovács Hermin és Kovács Jolánka kardalosnők és segédszínésznők. Ledofszky Máriska, opera és operette koloratur primadonna és népszínmű énekesnő. R. Keresztesy Amália, drámai anya és társalgási színésznő. Rátonyi Steffke, segédénekesnő és társalgási színésznő. Szarvassy Ilona, drámai szende és társalgási színésznő. Tharasszovits Margit, komika és társalgási színésznő. Uti Gizella, Ujjné Semsey Luzja és Vásárhelyi Szeréna kardalosnők és segédszínésznők, V. Bozóky Boriska, másod-comica és kardalosnő. Férfiak: Csóka Sándor színigazgató. Beke Gyula kardalos és segédszínész. Breznay Géza jellemkomikus, kedélyes apa. Csáky Ferencz opera- és operette-bariton, népszínmű énekes. Csiky László, hősszerelmes és társalgási színész. D. Nagy Miklós, kardalos és segédszínész. Ernyei János lírai szerelmes és társalgási színész. Ferenczy Károly operette buffó és comicus. Győre Alajos drámai apa, jellem és hősszínész. Hevessy János kardalos és segédszínész. Hunffy Imre opera- és operette-tenorista. Jánosy Ernő kardalos és segédszínész. Keller Gyula kardalos és segédszínész. Keresztesy Sándor kardalos és segédszínész. Kiss Pista opera- és operette-bariton, népszínmű-énekes. Ligeti Andor kardalos és segédszínész. Mészáros Alajos bonvivant és társalg. színész. Müller Ottó karnagy, Rethy B. István operette tenorbuffó, komikus. Szilágyi Pál, Ujj Kálmán és Ujj Ferencz kardalosok és segédszínészek. Vihary Elemér, kedélyes apa, operette buffó és komikus. Tisztelettel értesitem a m. t. közönséget, miszerint a miskolczi színház részvénytársaság által megállapított következő árak mellett nyitok bérletet: Idény-bérlet: 10 előadás kivételével, a melyeket — leginkább a közönség érdekében — első rendű vendégekkel általános bérletszünetben óhajtok megtartani: Idény-bérlet. Alsó- és közép-páholy 660 kor. Kis-páholy 500 kor. Felső páholy 440 kor. Támlásszék I—III. 220 kor., IV—VII. 180 kor., VIII—XI. 160 kor. XII—XIV. 140 kor. — Az idénybérlet eszközésével Putnoki Antal urat bízom meg. Miután a működés biztosítéka a bérlet, — a legmélyebb tisztelettel kérem a n. é. közönséget, hogy a bérlet aláírásban minél tömegesebben részt venni sziveskedjék. — Színlap-bérlet az egész idényre 2 kor. Színlapra bérelhetni Forster, Klein és Ludvig urak könyvnyomdájában és Putnoki Antal urnál. Kiváló tisztelettel kész szolgáljuk Csóka Sándor, igazgató.

Tanügy.

Értesítés.

A miskolczi iparos tanoncziskolába a beiratások az 1900—901. iskolai évre folyó hó 1-től, naponként délután 4 órától 8 óráig az áll. polgári fiúiskola rajztermében (I. emelet) tartanak. Az évi tandíj 2 koronában van megállapítva, melynek fizetése alól szegénységi bizonyítvány alapján a tanulók felmentetnek, azonban az ellenőrző könyvecskéért 40 fillért fizetnek. A beiratás az előző évi iskolai bizonyítvány alapján történik, a mikor felmutatandó a himlőoltási igazolvány vagy a tanonczszerződési kivonat. Minthogy pedig az iparostanoncziskolába minden miskolczi iparostanuló beiratkozni tartozik, azért a miskolczi t. iparosfőnök urakat arra kérem, hogy tanonczukat minél előbb beiratni sziveskedjenek.

Miskolcz, 1900. augusztus hó 31. én.

Az iparostanoncziskolai felügyelő bizottság megbízásából

Szopkó István,
igazgató.

CSARNOK.

Tempora mutantur et nos mutantur in illis.

I.

A völgyény imádottjához.

Hogyne szeretnéllek,
Hogyne imádnálak,
Szébbet, jobbat az Uristen
Nem teremtett „Nálad.”

Termeted, jóságod
Mesebeli, égi,
Adsz a pusztát piczi száddal
Aranyos kis Médi!

II.

Hogyha férj lesz, nejehez.

Hogyne gyűlölnéllek,
Hogyne utálnálak,
Nagyobb sáttant Lucifer sem
Teremthetett nálad.

Boszorka-konyhád
Csak a tricscs-tracscs járja,
Czudar némbor, a nyelvédnek
Nincs e földön párja.

Berecz Lajos.

Uti emlékek.

— Irta: Kiss Lajos. —

Innsbrucktól Klagenfurtig. Brennerbahn.

Folytatás.

Innsbruckból az Isel-Berg tunelán át a Wipp-völgyben kapaszkodik fölfelé vonatunk. A vidék felséges: egyik oldalon égbenyuló glätscherek, a másikon meg szédítő mélységben gyönyörű alpesi völgyek, regényes fekvésű falvak mosolyganak elénk. A Brenner-tó és Brenner-állomás után a magas utvonat (1362 meter az Adria fölött) lefelé tart, sokszor nagy és merész kanyarulatokkal; míg nem Franzensfestehez ér. Az érdekes erőd mellett megyünk tovább, gyönyörű vidéken egészen Linzig, a hol egészen vadregényessé lesz a táj. Az égbenyuló sziklacsucok, oldalnyílásaik jeges hótömeggel megtömve, legfelső ormait köd burkolja el előlünk, a többit is szapora eső szitáján át nézzük. Majd Toblachnál ismét hirtelen kisüt a nap, s nem győzünk tekintgetni, hátborzongva nézve hol jobbra, hol balra a vad fenyveseket, ijesztő sziklanylásokat, csörtető vizeséseket.

Villachnál aztán kiszélesül a völgy, hogy nem sokára helyet adjon a *Wörthi tónak*, a melynek környéke tele van építve villákkal, fürdőkkal. *Pörtschach*, majd *Mária-Wörth* pompás templommal és nagyszámu, elegáns nyaraló közönséggel, mert biz ezek nem valami olcsó helyek.

Vonatunk folyton a tó partján halad, csak Klagenfurt előtt hagyjuk aztán el.

Klagenfurtra kíváncsi voltam ugyan, de a mint az állomásra értünk, akkor látom a délelti világításban jó távol a tornyainak a hegyeit . . . ott huzódik meg egy völgyteknyőben, mintha csak érezné, hogy itt jön egy magyar, a kinek eszébe jut a szomorú nóta s megkérdezi, hogy

. . . . Klagenfurtba mi történt? . . .
Gálfi Istvánt karabélyból meglőtték!! . . .

Nem hiszem ugyan, hogy megláthattam volna a szegény Gálfit, karabély-golyóval a szívében, arcczal a szoba közepére borulva . . . De mégis, talán ez a szomorú hangulat, vagy az állomás távolsága a várostól . . . vagy együtt a kettő visszariasztott attól, hogy kiszálljak . . . Szinte féltem volna járkálni is e környéken, hogy hátha még most is árkojják azt a bizonyos temetőt . . .

Tovább utaztam tehát a Dráva völgyén, Marburgon, Pragerhofon keresztül, az éjszakan és a határon átvergődve, reggelre kelve már hazai területen figyeltem a hajnal hasadását, a mely százszor szebbnek, ezerszer édesebbnek tetszett, mihelyest honom egén pillanthattam azt meg.

*

Napköltekor már Nagy-Kanizsa felé ment a gőzösünk. Én ugyan már rég kitörültem a szemem, nem úgy, mint alvó utitársaim . . . De hiába hemzsegtem a kocsi ablakánál, mert N.-Kanizsa is olyan teknő-forma helyen fekszik, mint Klagenfurt . . . Az állomáson sem tudtam fölfedezni azt a masinistát, a ki a gőzöst igazítja — Boszniába . . .

A „magyar Lidó”, *Siófokon*, pompás kánikula időben megfürödtem a Balatonban, hogy ne érjen az önvád, miszerint csak külföldön fürdöm. Aztán meg ha a stahrembergi, zürichi és Boden-tó hullámaiból netalán valami kozmopolitást hoztam volna magamon, azt hadd mossák le rólam a magyar tenger hullámai.

Pompás meleg vízben lubiczoltam, mikor nem messze tőlem egy süldő leányka csap zajt kis testvérel . . . odatekintek: hát a bakfisch egy másfél araszos halat szorongat a kezében. . . Nem messze a fürdőhelyünktől huzták a balatoni halászok a nagy hálót s az a hal bizonyosan a hálóból való kivergődése közben szédült volt el. . . Szegény kis leány, vajjon gondoltál-e arra, hogy egyszer te is megszedülhetsz és ha akkor valami könyörtelen lélek körmei közé kerülsz! . . . Azonban azt hiszem, hogy végül is elbocsátotta a bakfisch a stockfischt.

A siófoki mosakodásomat egyszeriben tönkre-tette Székes-Fehérvár óriási homokos porával, úgy hogy a mi látnivaló lett volna az ősi koronázó városban, az is oly sivár, porlepte volt, hogy inkább sajnálkoztam, mint gyönyörködtem fölötte.

A Vörösmarty meg a Zichy Jenő-park növényeinek, lombjainak az ujjnyi vastag porréteg adott szaharai kinézést. . .

Alig tudtam az állomásra kivergődni a rettenetes por-orkánban, jólakva homokkal, hogy aztán sietve hazafelé — a homok fölébe kőszénport szedjek fel újra, úgy kívül, mint belől.

(Folyt. köv.)

Értesítés.

Az újvilág-utcán lévő ugynevezett kórházi telek eladási ügye a városi közgyűlésnek folyó évi augusztus hó 25-én 82. szám alatt hozott határozatából a folyó hó 27-ik napján tartandó városi képviselői közgyűlésben az 1886. évi XXII. t.-cz. 110. szakaszának rendelkezéséhez képest másodizben vétetik tanácskozás alá.

Miskolcz, 1900. évi szeptember hó 1-én.

Soltész, polgármester.

VASUTI MENETREND.

A vonatok **érkeznek** Miskolcra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat nem	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Dél előtt	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	20	v. v.	Budapestről
	6	35	T.sz.v.	Szerencséről
	8	4	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
	9	23	sz. v.	Fülekről
Délután	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	1	40	sz. v.	Fülekről göm. p. u.
	1	50	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
Este	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
Este	6	20	gy. v.	Budapestről
	7	43	v. v.	Tornáról
	11	44	v. v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolcra.
tiszai pályaudvarról.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Dél előtt	3	37	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	6	53	sz. v.	Fülekre
	6	25	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	12	sz. v.	Fülekre
Délután	11	05	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	sz. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	12	sz. v.	Ujhelybe
Este	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	26	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
Este	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	57	sz. v.	Fülekre

Női ruha és fehérnemű szabászat és varróintézetemben

a tanítást f. évi szeptember hó 1-én
újól megkezdtem és értesitem azon
intelligens hölgyeket, kik tanulni óhaj-
tanak, hogy **Kossuth-utca 10.
sz.** alatti lakáson jelentkezhetnek,
hol a fölttelekről bárkinek szívesen
nyujtok felvilágosítást.

Tisztelettel

Marossy Lajosné,

okl. ip. isk. tanítónő.

957. sz.
1900. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az edelényi kir. járásbíró, mint tlkvi
hatóság közhírré teszi, hogy Tomori János
és neje Rabély Julianna végrehajthatónak özv.
Giczei Józsefné és Dr. Sáfrán Dezső ügyvéd
kirendelt ügygondnok által képviselt Giczei
István ismeretlen tartózkodású végrehajtást
szenvetettek elleni 147 frt 44 kr. tőke kö-
vetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az
edelényi kir. bíróság területén levő Szendrő
község határában fekvő, a szendrői 162. sz.
tjlvben A. 1. sorsz. alatt foglalt beltelek s
azon épült 138. népsorszám alatt foglalt s
végrehajtást szenvetett Giczei Istvánné $\frac{6}{48}$
részben, továbbá a társtulajdonos Giczei
Mariska kiskoru $\frac{12}{48}$ részben, Giczei Bor-
bála kisk. $\frac{16}{48}$ részben, ifj. Klinszki Gusztáv
s neje Tupi Gizellát $\frac{24}{48}$ részben meg-
illető házra a végreh. törvény 156. §-a al-
kalmazásával 800 kor. kikiáltási árban az
árverés elrendeltetett és hogy a fentebb
megjelölt ingatlan az 1900. évi szeptember
hó 24-ik napján, délelőtt 10 órakor Szendrő
község házában megtartandó árverésen a ki-
kiáltási áron alól is el fog adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becsértékének 10%-át a kiküldött
kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1900. évi június hó 23.
A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság

Dr. Benczur kir. albiró helyett
Dr. Koós,
kir. albiró.

956. sz.
1900. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az edelényi kir. járásbíró, mint tlkvi
hatóság ezennel közhírré teszi, hogy Domen
Gusztáv végrehajthatónak Dr. Laurencz Fe-
rencz ügyvéd által képviselt Juhász Borbála
ismeretlen tartózkodású végrehajtást szen-
vedett elleni 790 kor. tőkekövetelés s jár.
iránti végrehajtási ügyében az edelényi kir.
járásbíró területén levő Ládbesenyő község
határában fekvő s a

1. a ládbesenyői 36. sz. tljlvben A. 1. 4.
sor, 652. hrsz. a. ingatlanból B. 14. a. Ju-
hász Borbála $\frac{1}{6}$ jutalékára 124 kor.

2. az ugyanottani 68. sz. tljlvben A. I.
3-8., 10-12. sorsz. alatti ingatlanbani $\frac{2}{24}$
jutalékára 176 kor.

3. az ugyanazon tljlvben foglalt s végre-
hajtást szenvetett Juhász Borbálát $\frac{2}{24}$ rész-
ben, valamint a társtulajdonosok Juhász
Zsuzsánna, férj. Duzs Józsefnét $\frac{2}{24}$ részben,
Juhász Pált $\frac{2}{24}$ részben, Tóth Miklóst $\frac{3}{24}$
részben, Tóth Julianna férj. Szabó Pálnét
 $\frac{3}{24}$ részben, Novák Mária Füleki Józsefnét
 $\frac{6}{24}$ és Novák Klára férj. Szabó Jánosné
 $\frac{6}{24}$ részben illető alábbi egész ingatlanokra
a végreh. törv. 156. §-a alkalmazásával, u. m.:

a 1.	1. sor,	211. hrsz. ingatlanra	24 kor.
a 2.	2. "	567. " "	182 "
a 3.	3. "	620. " "	91 "
a 4.	4. "	636. " "	24 "
a 5.	5. "	656. " "	182 "
a 6.	6. "	734. " "	312 "
a 7.	7. "	863. " "	91 "
a 8.	8. "	954. " "	120 "
a 9.	9. "	996. " "	312 "
a 10.	10. "	1049. " "	91 "
a 11.	11. "	1106. " "	91 "
a 12.	12. "	1170. " "	72 "
a 13.	13. "	1247. " "	91 "
a 14.	14. "	256. " "	312 "

4. a ládbesenyői 267. sz. tljlvben A. 1. 4.
sor. 1181. hrsz. alatti ügy a végrehajtást
szenvetett Juhász Borbálát $\frac{1}{3}$ részben, va-
lamint a társtulajdonosok Juhász Pál és
Juhász Zsuzsannát $\frac{2}{3}$ részben megillető sző-
lőre 240 kor.

5. a ládbesenyői 292. sz. tljlvben foglalt
s $\frac{1}{12}$ részben Juhász Borbála végrehajtást
szenvetett, továbbá a társtulajdonosok Ju-
hász Zsuzsánna Duzs Józsefnét $\frac{1}{12}$, Juhász
Pált $\frac{1}{12}$, Tóth Miklós, Tóth Julianna Szabó
Pálnét $\frac{3}{12}$, Novák Mária Füleki Józsefnét
 $\frac{3}{12}$ részben és Fodor Kálmánt és neje Bo-
dolai Máriát $\frac{3}{12}$ részben megillető A. 1. 1.
sorsz. alatti 1 kat. hold 1278 □-et tevő
szántóföldre a végreh. törv. 156. §-a al-
kalmazásával 24 kor.

6. a ládbesenyői 298. sz. tljlvben foglalt
A. I. 1-2. sorsz. alatti Juhász Borbála
végreh. szenvetett $\frac{2}{24}$ részben s a tár-
tulajdonosok Juhász Pált $\frac{14}{24}$ részben, Ju-
hász Zsuzsánna férj. Duzs Józsefnét $\frac{2}{24}$
részben, Tóth Miklóst $\frac{3}{24}$ részben és Tóth
Julianna férj. Szabó Pálnét $\frac{3}{24}$ részben meg-
illető beltelkük és azon épült 39 népsorszámú
házuk és kertjükre a végreh. törv. 156. §-a
alkalmazásával 408 kor. kikiáltási árban az
árverés elrendeltetett és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1900. évi október
hó 8-ik napján, délelőtt 9 órakor Ládbesenyő
község házában megtartandó árverésen a ki-
kiáltási áron alól is el fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött ke-
zéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1900. évi június 26-án.
A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság

kir. albiró.

Első miskolczi márványipar.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy
Miskolcson, Széchenyi-utca 76. sz. alatt

Márványipart üzöm.

Elvállalok minden e szakmába vágó munkák izléses és olcsó kivi-
telét, u. m.: épületek külső és belső díszítését, lépcsőházi zoklikat, fal-
burkolatokat. Emlék- és jelző táblákat arany, ezüst, ólom és fekete
felirattal, fehér márványból fürdőkádakat, úgy földszinten, mint emeleten.
Butorokhoz szükségrendő márványlapokat, hentes- és mészáros pultokat,
kávéházi és fodrászi berendezésekre márványlapokat. Márvány sírfede-
leket és különféle dísz tárgyakat magyar, francia, olasz és szerb valódi
bánya-márványokból, valamint régi és tisztátlan márványlapok tisztítását
és fényezését. **× × × × × × × × × × × × × × × ×**

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesít

kiváló tisztelettel **Földi Antal.**

Ujdonságok, divatlapok, zeneművek, megjelenés után azonnal kaphatók.

KARDOS JÓZSEF könyv-, zenemű- papír- és írószerkereskedő.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy helyben, Széchenyi-utca 91. szám alatt (Máhr Károly ur házában)

KARDOS JÓZSEF

9-10

törvényszékiileg bejegyzett cég alatt egy, a mai kor minden igényeinek megfelelően berendezett

könyv-, zenemű-, papír- és írószerkereskedést nyitottam.

Szem előtt tartván megyénk és városunk naponként emelkedő irodalmi szükségletét, üzletemet akként rendeztem be, hogy úgy a bel-, valamint a külföldi irodalom jelesebb, ugyszintén a legújabbban megjelent termékeit állandóan raktáron tartván, a legkényesebb követelményeknek is megfelelhessenek.

A magyar és német classikusok, szépirodalmi munkák, diszművek, imakönyvek, ifjus gi iratok, szakmunkák, nevezetesen: jogi, orvosi, technikai, mezőgazdasági, katonai, stb. stb. nagy választékát bocsájtom a t. vevőközönség szives rendelkezésére.

Az összes létező folyóiratok, divatlapok, hírlapok megrendelését a legpontosabban eszközölöm és házhoz szállítom.

A papírok különféle nemeiből, diszes levélpapírokból, ügyvédi és községi nyomtatványokból, irodai és rajzszerkekből nagy és választékos raktárt tartok.

Szükségesnek tartom üzletemet, mint legolcsóbb beszerzési forrást a t. szülők szives figyelmébe ajánlani a közeledő iskolai évad alkalmából.

Sok évi tapasztalataim, melyeket a főváros legelőkelőbb cégeinél volt alkalmam megszerezni, reményt nyujtanak arra nézve, hogy azokat a t. vevőközönséggel szemben értékesítve, üzletemet pártfogásra és támogatásra méltóvá emeljem.

Czégemet szives jóindulatába ajánlva, vagyok mély tisztelettel

Kardos József.

Üzleti könyvek, irodai berendezések, papír- és írószerek nagy raktára.

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udvari fényképészek

Miskolcz, Városház-tér 5. szám a.

Kitüntetve:
londoni,
párisi,
bécsi,
budapesti

és más kiállításokon arany-
érmekkel és
érem keresz-
tekkel

Felső-magyar-
ország legmo-
dernebb fény-
képészeti mű-
terme.

Kolozsvári mű-
termünk Erdély
legnagyobb és
legtekintélye-
sebb műterme.

9-10

Egészen ujonnan emelt épület kizárólag fényképészeti czélokra.

Felvételek rosz idő esetén is egész napon át eszközölhetők.

Elvállalnak fényképészeti munkálatokat a legkisebb alaktól egész életnagyságig.

Nagyításokat bármely kis képről elvállalunk minden nagyságban,
tisztá, éléthű kivitelben, elegáns kiállítással.

Jó családból

2-3 tanuló teljes ellátásra

elfogadtatik Toronyalja-utca
8-ik szám alatt.

Bérbe kiadó lakás.

A Csabai-kapu 15. szám alatti házban,
magas földszinten egy

**5 szobából, üveges nyári ebédlőből,
fürdőszobából**

és a szükséges mellékhelyiségekből álló

lakás, villany bevezetéssel,
esetleg istálló 4-5 lóra, kocsiszinnel

november 1-től, esetleg azonnal is

== bérbe kiadó. ==

Értekezhetni fenti házban.

Ujdonság!

1900. ŐSZI IDÉNYRE.

Ujdonság!

Blousok, jouponok, kötények, nadrágok, mindennemű alsó fehér-ruha, ruhaszövetek, selyem-árúk, zsebkendők, flanel és barchetek

szenzációs olcsó áron csakis Jónás Fülöp

divatáru-üzletében Miskolczon

Erzsébet-tér I. szám alatt, Soltész Nagy Kálmán polgármester ur palotájában kapható.

Dusan felszerelt raktár szépebbé válnakban, chiffon, grádli, canavász, zephir, oxford, nagykendők és fejkendők, voil, levantin, atlas-satin, pique, ajour-szövetek, ágy- és kávé-garnitúrák, függönyök és pokróczok, tricót alsó ruhák, női és férfi harisnyák, nyakkendők, belések és 100 más árucikk.

Ugyanott nagy raktár mindenféle maradékokban, bámulatos olcsó áron vásárolható.

Kéretik a pontos címre ügyelni.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.